

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dnova praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Gospodarske zadeve.

I.

„Goriška zveza“.

„Gospodarska zveza“ v Ljubljani — zdaj „Zadružna zveza“ — je spremenila zadnja leta svoje načelstvo in ž njim načela, po katerih presojuje slovensko zadružništvo.

Ko je Andrej Gabršček na znani način dobil v roke „Ljudsko posojilnico“ v Gorici, katero so si bili osnovali goriški Slovenci z velikim trudom in požrtvovalnostjo, obrnil se je „voditelj“ goriških Slovencev na tedanje načelstvo „Gospodarske zveze“ v Ljubljani s prošnjo, naj bi sestavila pravila za novo posojilnico z ozirom na tedanje potrebe v deželi in s tako previdnostjo, da ne bi se novi posojilnici zgodilo tako, kakor prvi, da namreč ne bi prešla tako lahko v roke nasprotnikov.

Načelstvo „Gospodarske zveze“ je sestavilo in priporočilo pravila za zadružno zvezo, in to povsem po svoji inicijativi brez najmanjšega uplivanja od goriške strani.

Načelstvo „Gospodarske zveze“ je pri tem poudarjalo, da je zvezin delokrog preobširen, da je zvezi nemogoče opravljati vse posle, da v bližini se dá marsikaj bolje ukreniti nego iz daljave, da je primerno, da se izloči Primorsko ali vsaj Goriško. Radi tega naj se osnuje „Centralna posojilnica“ v Gorici kot zveza, kateri odstopi „Gosp. zveza“ primorske ali vsaj goriške zadruge, ki so pri njej.

Prvi, zdaj že umrli načelnik „Centralne posojilnice“ je bil tako vnet za misel, sproženo po „Gospodarski zvezi“, da je pri zaupnem posvetovanju o društvenih pravilih, katerega se je slučajno udeležil tudi tedanji ravnatelj „Gospodarske zveze“, zastopal mnenje naj se „Centralna posojilnica“ ustanovi samo kot zveza in ne tudi kot posojilnica; a navzoči zastopniki tedanjih goriških posojilnic so se izrekli soglasno za pravila, kakor jih je sestavilo načelstvo „Gospodarske zveze“. „Centralna posojilnica“ se je usta-

novila kot zveza po inicijativi „Gospodarske zveze“ z namenom, da združi v sebi goriške gospodarske zadruge in društva. „Gospodarska zveza“ je tedaj poskrbela za uradnika, za pouk uradnika in nastavila posojilnično knjigovodstvo po vzoru „Ljudske posojilnice“ v Ljubljani.

Po vzgledu „Gospodarske zveze“ je prosila tudi „Centralna posojilnica“ vladno podporo, da bi pospeševala snovanje posojilnic po deželi. Podpora jej je bila obečana, ali s pogojem, da loči posojilnične od zvezin poslov, oziroma da za zvezine posle osnuje novo zadruge. — Obenem se je pripravljala in obveljal revizijski zakon, ki obsega glede zadruge in zadružnih zvez posebna določila. Vsled tega se je tudi „Gospodarska zveza“ preustrojila in razcepila v „Zadružno zvezo“ za zadružno delovanje, in v „Gospodarsko zvezo“ za trgovsko poslovanje.

„Centralna posojilnica“ v Gorici se je preosnovala glede svojih zvezin poslov v „Goriško zvezo“ ter je vprašala pri „Gospodarski zvezi“ v Ljubljani, kako treba postopati, da dobi revizijsko pravico, kajti zadružna zveza brez revizijske pravice je pisar brez peresa ali vojak brez meča in puške. „Gospodarska zveza“ je drage volje poučila načelnika „Goriške zveze“, kako bi bilo mogoče dobiti omenjeno pravico, ter se je izrekla, da v slučaju, ako „Goriška zveza“ te pravice ne bi dobila, bi pri vsem tem izvrševala revizijo v imenu „Gospodarske zveze“, ki bi jej v to svrhu odstopila del vladne podpore, na katero za gotovo računa.

„Goriška zveza“ se je držala nasveta, ki ga je dobila od „Gospodarske zveze“ v Ljubljani in je dobila revizijsko pravico.

Med tem se je pa premenilo načelstvo „Gospodarske zveze“. Novo načelstvo ne pozna ali noče poznati zgodovinskih odnošajev med „Goriško“ in „Gospodarsko zvezo“, marveč proglašala kot gospodarski aksijon, da slovenske zadruge smejo tvoriti le eno zvezo in da zadruge poedinah pokrajin se smejo

združiti k večjemu v podzveze ali agenture „Zadružne zveze“ v Ljubljani, kateri naj pomagajo izvrševati njene posle, v polni odvisnosti od nje.

Prizadevanje „Goriške zveze“ za samostojnost in za revizijsko pravico ni ugajalo sedanjemu načelstvu „Zadružne zveze“, ki je pri neki priliki celo očitalo, da Goričani delajo zahrbtno; vendar se je to načelstvo ogibalo ostrejših izjav, dokler je obstajala možnost, da „Gor. zveza“ ne dobi revizijske pravice in da bo siljena zadovoljiti se z ulogo podzveze.

Zdaj pa, ko je „Gor. zveza“ dobila zaželeno pravico in vladno podporo, se načelstvo „Zadr. zveze“ ni moglo več premagovati. Objavilo je v svojem glasilu z dne 10. t. m., ki je v Gorico došlo šele 18. marca, članek proti „Goriški zvezi“ s katerim jej jemlje ugled pred občin- stvom ter odvrta goriške zadruge, da bi jej ne pristopile.

„Goriška zveza“ je natančno izvrševala nasvete, dane jej od „Gospodarske zveze“; zato jo ista „Gosp. zveza“ napada v svojem glasilu. — Ali naj „Gor. zveza“ premenjuje svoj smoter in svojo uravnavo zato, ker „Gospodarska“, oziroma „Zadružna zveza“ premenjuje svoja načelstva? — Načelstvo „Zadružne zveze“ si lahko šteje v čast, da ima Andreja Gabrščka in njegovo „Sočo“ tovariša v boju zoper „Goriško zvezo“. — Le tako naprej, da pridemo kmalu do potrebne sloge!

Politični pregled.

Državni zbor.

Kakor smo zadnjič poročali, je posegel v petkovi seji tudi min. predsednik v razpravo, ki se je vršila o Derschattovem predlogu glede izvolitve posebnega odseka, ki naj natanko proučuje sedanje razmere med totransko državno polovico in med Ogersko. Polemiziral je v prvi vrsti proti poslancu dr. Lecherju. Baron Gautsch govoril je tako-le: Ako pa misli dr. Lecher, da sem morda le gramofon, ki igra po vloženi plošči, se jako moti. Učili smo se v gimnaziji, da je poleg Kapitola v Rimu tarpejska pečina. Večkrat sem bil že na Kapitolu, pa tudi skočil sem že s tarpejske pečine v prepad. S tega mesta nikdar ne bodem zagovarjal,

kar bi moglo škoditi interesom moje domovine, Avstrije. Vlada danes zagovarja dogovore, ki so že davno predloženi zbornici. Vlada je prepričana, da je danes skupnost Avstrije in Ogerske še najboljša oblika za gospodarski razvoj monarhije. Druge države ustvarjajo velika gospodarska in carinska ozemlja, mi torej ne smemo raztrgati carinske in gospodarske zveze. Vlada bode storila svojo dolžnost, isto naj stori tudi avstrijski parlament. Danes pa še ne preči nevarnost, da bi se razrušila podlaga državne celokupnosti. Trenutek za Avstrijo je resen a ne obupen. Vlada želi, da zbornica resno dela, in ko pride čas, tudi odločno varuje avstrijske koristi.

Skrčenje službene dobe državnih uradnikov od 40 na 35 let.

V petek je rešil proračunski odsek dve glavniji točki državnega proračuna, namreč pokojnine in proračun za pospeševanje malega obrta. Pri prvi točki razpravljalo se je tudi o vprašanju glede skrčenja službene dobe državnih uslužbencev od 40 na 35 let. Posl. dr. Baernreither je namreč vprašal fin. ministra: Ali je res, da hoče vlada parlamentu predlagati, naj se uradniška služba zniža od 40 na 35 let in da se aktivitetne doklade vštejejo v pokojnino? Dr. Baernreither pravi med drugim: Ne delajmo uradnikom skomin in praznega upanja. Ako vlada misli, da bodo uradniki več prispevali v pokojninski zaklad, ako že s 35 službenimi leti dobe pokojnino, potem je treba najprej znati, koliko bo znašala višja premija za pokojnino. In ko bi se to tudi zgodilo, potem pridejo zopet uradniki z zahtevo, naj se jim plače zvišajo. Nikakor pa se ne more opravičiti zahteva, naj bi se aktivitetne doklade štele v pokojnino. Ako se ustrezne drž. uradnikom, pridejo gotovo z enako zahtevo častniki in deželni uradniki. Govornik opozarja na delavske stanove, na kmete, obrtnike, male tovarnarje, ki se trudijo celo življenje brez upanja na pokojnino. Zahteva, oziroma želje uradnikov so zagovarjali profesorja dr. Globinski in dr. pl. Hofmann ter sodni svetnik baron Elvert. Odločno pa je govoril v smislu dr. Baernreitherja češki poslanec dr. Kramář. Rekel je: Uradniki bi morda nekaj let plačevali višje prispevke za pokojninski zaklad, ako se jim službena doba zniža na 35 let, a kmalu bi prišli z zahtevo, naj se jim plače zvišajo. Fin. minister dr. Cosel je odgovorjal: L. 1895 so pokojnine znašale okroglo 38 milijonov, danes znašajo že nad 68 milijonov. To dokazuje, da država po svojih močeh skrbi za vpokojene uradnike,

PODLISTEK

V znamenju miru.

Povest. Pisal Janko Bratina.
(Dalje.)

— Veste, možaki, dejal je potem Sedejev Jernejček, sedaj moramo še nekaj določiti. Gospod nima kaj jesti, da vam odkrito povem, nekaj mu bo treba prinesiti tja, ker drugače bo moral stradati na zimo. Prej je bilo odločeno toliko žita in mesa za gospoda, zdaj pobere vse oskrbnik in še mu ni zadosti.

— Treba je, treba, odgovorili so nekateri, a Lazar ni bil za to.

— No, Lazar, kaj pa ti molčiš, dejal je Bizjak.

— Ej, veste, ni varno, ni varno. Če bi zvedel ta-le lutrs, mi koj hišo požge, verujte mi, da res.

— Tako hudo ne bo, ti boš tudi nesel nekaj.

— Ne, jaz že ne. Dam vam že, a jaz ne bom nosil.

— Je pač tako, vzdihnil je kovač; ko je treba, da kaj dosežemo, tedaj ni nikogar, nikdo se ne gane. Tuj, nemški človek se redi od naših žuljev, to nam je čisto prav in nikdo se ne gane proti.

Možaki so pokašljevali. Lazar je vzel svojo pipo iz ust in pozdravil. Drugi so začeli odhajati za njim.

— Oh, ti ubogo ljudstvo ti, zakaj si tako potrpežljivo. To bo tvoj pogin, če se ne špreobrneš —

Kovač je gledal zamišljen za odhajajočimi sosedi. Nekaj dni je preteklo.

Vse je bilo mirno, nikdo ni slutil nič hudega, tudi Poljanec ne, ki je poslal dečka s kosom slanine k gospodu Antonu.

Na potu ga je srečal Berger.

— Hej, dečko, kaj neseš?

— Nič — —

Otrok se je zbal in ni hotel povedati.

— Kaj, nič? Ali misliš, da spim? Fant, z mano se ne šali. In koj pokaži, razumeš!

Zaklel je nekaj po nemški in pasji bič je dvignil proti otroku.

— Kaj neseš?

— Me—me—so.

— Kam?

— Gos—po—po—du, odgovoril je deček jokaje.

— Ti si Poljančev, ni res?

— Ja, Lojzek Poljančev.

— No, le pojdi sedaj.

Dečko je veselo odkuril po cesti, ker ni bilo nič hujšega, a Berger je škrlal z zobmi in pihal kot kača.

— No, le čakaj, le čakaj, tebi bom še zakuril pod bedra, da bo veselje, ti modri Poljanec — —

Tako se je tudi zgodilo. Nihče ni vedel kedaj in kako, in že je gorelo pri Poljancu.

Iz vseh kotov so drvili ljudje skupaj, a gasiti niso mogli dosti, kozolec je bil že skoro uničen.

Skoro vso vodo so porabili iz vodnjaka, da so za silo obvarovali hišo, ki je stala malo bolj v strani. Gospod Anton je tudi pomagal gasiti, povsod je bil ali s krepko roko ali z dobrim svetom.

Tolažil je potem nesrečno družino kolikor se je dalo, in ko je videl, da ni več nevarnosti, je odšel proti domu.

Ob cesti, ali bolje na kolovozu, je dobil Mino, sestro Bergerjevo.

Stala je na visoki skali in zrla tja proti pogorišču. Lice se ji je smejalo, videti je bilo, da je zadovoljna. Zaničljivo je pogledala potem duhovna. ko je opazila, da se ji približuje.

— Le smejaj se, le, a pride tudi tebi dan plačila. Tvoje lice ne bo vedno tako mlado, tako veselo, pride doba, ko boš tudi ti tarnala bridke solze.

— Jaz? Menda se motiš, ti čudak čudni.

— Ne pregreši se, dekle, da se ne boš kesalo pozneje. Veruj mi, da je nekdo nad nami, ki bo plačal vsakemu po svojem zaslužnju.

— E, kaj me to briga, odgovorila je Mina, a lice ji ni bilo več tako razposajeno.

— Briga? Mora te brigati. Veseli se mladosti, kakor ptica v košatem logu, a pri tem ne pozabi na ono višjo moč, ki je nad nami — —

Odhajal je.

In dekle je stalo zamišljeno ob potu, a že hip na to je zaukala iz vsega grla — — (Dalje prth.)

vdove in sirote. Kar se tiče krajše službene dobe, se vlada pač bavi s tem vprašanjem, toda treba je mnogo previdnosti. Ker pa je treba proučiti toliko vprašanj, ta stvar sedaj ni aktualna. Vlada ima pač 16-4 milijonov dohodkov od voznih kart, toda ti dohodki se porabijo v pokritje raznih v zakonu naštetih stroškov.

Mednarodni kmetijski kongres.

Dne 16. t. m. so se zbrali pri kmetijski družbi na Dunaju zastopniki vseh kmetijskih družb in deželnih kulturnih svetov v državi in posvet, ali naj se odzovejo avstrijski kmetovalci na zadnjem mednarodnem shodu kmetovalcev v Rimu izraženi želji, da se leta 1906 na Dunaju priredi 8. mednarodni kmetijski kongres. Sestanku je predsedoval princ Lobkovic. Po daljši obravnavi, v katero je posegel tudi zastopnik „Kranjske kmetijske družbe“, g. Povše, ki je želel izvedeti, kako Italije glede tega kongresa zavzema avstrijsko ministertvo in ali hoče prevzeti večji del stroškov za prireditve takega precej draga kongresa. Ker je bilo dano zadostno zagotovilo o tem, se je soglasno sprejel predlog, da se priredi l. 1906 mednarodni kmetijski kongres in izvolil izvrševalni odsek ter izbral predsednikom princa Ferd. Lobkovica. Določilo se je, da bo kongres imel deset sekcij in sicer: 1. za narodno gospodarstvo, gospodarsko zadružništvo, kreditna društva, zavarovanje tudi kmetijskih delavcev za čas onemoglosti in starosti; 2. za kmetijski pouk; 3. za poljedelstvo; 4. za živinorejo, mlekarstvo in živinozdravilstvo; 5. za melioracije, vodne zgradbe, osuševanje močvirnih zemljišč in obdelovanje barja; 6. za kmetijski obrt; 7. za pokončevanje kmetijstvu škodljivih živali in rastlin; za mednarodno varstvo kmetijstvu koristnih ptic; 8. za gozdarstvo; 9. za ribarstvo; 10. za vinarstvo in sadjarstvo.

Davčni eksekutorji.

V petek je prišla deputacija davčnih eksekutorjev iz cele države v parlament ter priporočila načelnikom strank svojo prošnjo, naj bi se eksekutorji nastavili stalno s pravico do preskrbe v starosti in onemoglosti.

Novi domobranski minister in skupnost armade.

Listi priobčujejo izjavo novega domobranskega ministra Schönaicha nasproti nekemu parlamentarcu v zadevi skupnosti armade. Domobranski minister je namreč rekel, da je neobhodno potrebna skupnost cele armade. Tako potrebo uvidevajo vsi, katerim je kaj ležeče na obstanku naše države kot veljavisti. Minister Schönaich pa je nadalje tudi mnenja, da je nemogoče misliti tudi na carinsko ločitev, ker bi ravno ta potem zahtevala ločitev armade. Glede poveljnega jezika v armadi je izjavil minister, da mora ostati le eden jedini poveljni jezik v armadi, in sicer nemški.

Izprememba avstrijskih generalnih armadnih nadzornikov.

„N. W. Tagblt.“ poroča, da bosta upokojena oba generalna armadna nadzornika fcm. baron Reinländer in fcm. baron Waldstätten še pred 1. majem. Reinländer je bil imenovan za gen. nadzornika l. 1895, Waldstätten pa l. 1898. Ker je umrl tudi tretji nadzornik princ Windischgrätz, bodo morali izpolniti vsa prazna mesta. Pri imenovanju novih general. nadzornikov pridejo v poštev: nadvojvoda Friderik, princ Lobkovic, grof Uexküll in Galtoczy.

Politične konference v Zagrebu.

Pred nekoliko dnevi sta prišla v Zagreb, kakor javljajo od tamkaj, državna poslanka Spinčić in Ferri ter sta skozi par dni imela razgovore z nekaterimi prvaki opozicije in večine („narodne stranke“). Te konference so bile v zvezi s sedanjim položajem v monarhiji.

Dveletna vojaška služba na Francoskem.

Francoska zbornica je odobrila s 519 proti 32 glasovom zakonski načrt, s katerim se uvede dveletna vojaška služba na Francoskem.

Ruski jezik na Francoskem.

Iz Pariza javljajo, da je francoski naučni minister izdal naredbo, ki nalaga, da se ruski jezik podučuje na licejih in gimnazijah.

Dogodki na Ruskem.

Preiskava dogodka povodom praznika posvečevanja vode dne 19. januarja t. l. je dokazala, da je izključen vsak zloben namen. Vojno sodišče je obsodilo radi opuščenja službenih dolžnosti kapitana Davidova, štabnega kapitana kapitana Karzeva in podporočnika Rotha II., v zbugo gotovih predprav, v opuščenje iz službe, ne da bi zgubili svojo stopinjo, in v nastopne kazni v trdnjavi: Davidova na poldruge leto, Karzeva na leto in pet mesecev, Rotha II. na štiri mesece. Razun tega so bili

obsojeni poročnik Roth I. v trimesečni zapor na straži in omejitev gotovih predprav, nadkononir Gondarev in kanonir Apalkov v zbugo gotovih predprav in nameščenje za 2 leti v bataljon arestantov. Podpolkovnik Polovzev in nadkanonir Patrikejev so bili oproščeni.

Beg turških dostojanstvenikov.

Dostojanstveniki, o katerih begu se je že sporočilo, so ostavili pismo na sultana, v katerem ga zagotavljajo svoje zvestobe in udanosti ter izjavljajo, da so bežali le radi tega, ker je bila njihova osebna varnost od strani Fehmi paše v nevarnosti.

Dogodki v Macedoniji.

Zadnji teden so imele bolgarske čete v Macedoniji velike izgube, tudi šest načelnikov je padlo v raznih bitkah. Pri vasi Gavalan v monastirskem okraju je bila bitka 14. t. m. Vstašev je bilo 40, vendar so morali pred turško premočjo bežati v gore. Na bojišču so pustili 10 mrtvih.

Rusko-japonska vojska.

General Kuropatkin je torej, kakor poročajo listi, že na povratku v svojo domovino. Nade, ki smo jih stavili vanj, se niso izpolnile. General Kuropatkin se namreč ne vrača v svojo rusko domovino kot zmagovalce, marveč vrača se kot poraženi vojskovodja. Nastane pa vprašanje, kdo je kriv tega poraza? Ali general Kuropatkin sam, ali pa okoliščine, na katerih ni bil general Kuropatkin prav nič kriv? Na to vprašanje danes sicer še ni mogoče odgovoriti, ali zgodovina o ti strašni vojski, katero je Rusija najbrže prelahkomiselno pričela, pokazala bo skoro gotovo slednje, namreč da ni zakrivil Kuropatkin poraza, ampak da so bile na njem krive okoliščine, katerih pa ni on zakrivil. Zgodovina o ti vojski dokazala bo skoro gotovo, da bi bil dosežanji poraz ruskih čet pri teh okoliščinah še veliko večji, ako bi jim zapovedoval mesto Kuropatkina kak drugi general.

Došla detajlirana poročila z bojišča naznanjajo, da so se Rusi od Mukdena umaknili v popolnem redu.

V soboto zvečer je odplulo združeno rusko brodovje pod poveljstvom admirala Roždestvenskega iz Nosibeja na Madagaskarju, ne da bi se vedelo v kateri smeri. Sodi se, da je plulo nasproti japonskemu brodovju, ki se je nedavno pokazalo pri Singaporu. Pričakuje se, da se vname v Indijskem oceanu velika pomorska bitka.

„New-York Herald“ poroča iz Berlina od 16. t. m.: Iz Petrograda javljajo, da odpotuje Dragomirov v kratkem na bojišče, kakor glavni svetovalec velikega kneza Nikolaja. To je dokaz, da je zmagała stranka, ki hoče voditi vojno do skrajnosti. Izdan je ukaz, da se mobilizujejo čete moskovskega okraja.

List „Times“ poroča iz Petrograda od 16. t. m., da ima Linevič na razpolago še 300.000 mož, vstevši stražo ob železnici in posadko v Vladivostoku.

Poročila generala Kuropatkina dopela 16. t. m. javljajo, da ni bilo pri Tielinu drugih bojev. Rusi se nahajajo sedaj približno 60 vrst severno od Tielina. Iz Harbina so odposlana ojačenja. Sodi se, da ne pride v kratkem do novih resnih bojev, ker ne morejo Japonci prodirati severno od Mukdena radi težav preskrbovanja vojske.

Govori se, da razun druge gardne divizije, se skličejo pod orožje tudi trije vojni zbori. Vojaški krogi strogo molče o mobilizaciji, ker je vojni minister izdal okrožnico, v kateri strogo prepoveduje obveščati privatne osebe o mobilizaciji.

Londonski list „Evening News“ poroča iz Čifu: Glasom zanesljivih poročil iz Port Arturja, Japonci le malo popravljajo tamošnje utrdbe. Posadka šteje sedaj 4000 mož. Vse druge čete so odšle na fronto. Japonci tudi niso vzdignili nobene pogreznjenih ladij.

Maršal Ojama poroča, da so japonske čete dne 16. t. m. vztočno od reke Liaoho razgnala osem ruskih eskadronov, ki so imeli seboj topništvo, nakar so Japonci zasedli neko višino, ležečo severno od Tielina in na desni strani reke Liaoho ter odtod obstreljevali umikajoče se sovražne čete, ki so obstojale iz ene divizije, pehote in več eskadronov.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 16. t. m.: Ministerski predsednik Karsina je imel na nekem shodu finančnikov govor, v katerem je izjavil, da je težko reči, kedaj se bo zvršila vojna. Ruse povsem poraziti bo izvenredno težavna naloga, ki zahteva, da je ves japonski narod složen. Minister je izrazil nado, da bodo finančniki velikodušno podpirali vlado. Dosedanji uspeh vojne je ugodnejši, kakor se je zamoglo predvidjati, ko je Japonska pričela vojno. Tedaj je bilo vse negotovo, toda sloga naroda je vodila do nepretrgane vrste zmag na morju in na kopnem. Nadalje je minister priobčil, da so tudi inozemci bivajoči v Japonski podpisali novo posojilo.

General Kuropatkin je brzojavil carju dne 16. t. m.: Zadnje čete naše armade so dne 15. t. m. imeli boj na višinah južno-vztočno od Tielina in pri vasi Palicuan, južno-vztočno od Tielina. Po noči so se čete umaknile na pozicije pri Sinuasito ob reki Liaoho in pri vasi Kaolintee, ne da bi jih sovražnik nadlegoval. Dne 16. t. m. so čete marširale dalje. Dne 15. t. m. so Hunguzi zasedli mesto Fakumin.

Petrogradski dopisnik „Köln. Zeitung“ je sporočil svojemu listu, da se na merodajnem mestu drže načela, da se mora nadaljevati vojna do popolnega uspeha, česar ne zamore menjati — kakor zatrjujejo dobro obveščene osebe — tudi odpoved francoskih bank ter velika prepadenost in nevolja. Ako ne pride do sporazuma med interesiranimi ruskimi in francoskimi finančnimi krogi, tedaj najme Rusija posojilo doma. Udeleženci zatrjujejo, da se je na sedanjih pogajanjih glede posojila šlo le za priprjalne razgovore; končne pogodbe se ni nameravalo skleniti. Finančni minister Korkov je namreč povodom pogajanj glede zadnjega posojila, najetega v Nemčiji, izjavil, da ne najme novega posojila do 1. aprila. Pogajanja se baje nadaljujejo.

Brzojavka generala Kuropatkina od 17. t. m. poroča: Po ukazu Vašega Velikanstva, katerega sem prejel dne 16. t. m., sem dne 17. t. m. izročil generalu Lineviču poveljstvo nad četami na kopnem in na morju.

General Linevič je brzojavil carju, da je dne 17. t. m. prevzel poveljstvo nad vsemi četami na kopnem in na morju, ki se bojujejo proti Japoncem.

Iz Petrograda poročajo: Boji severno od Tielina trajajo dalje. Govori se, da maršira močna japonska kolona pehote zapadno od železnice proti severu, da zajme umikajoče se Ruse. Vsa točna poročila manjkajo.

General Linevič poroča od 18. t. m.: Japonske baterije so včeraj obstreljevale ruske oddelke v dolinah Tarapunti in Janpu. Japonci so se prikazali blizu Kaotaise. Mesto Fakumen je zasedlo japonsko konjenstvo. Ruska armada nadaljuje svojo koncentracijo.

„Rus“ poroča, da je bil pri bojih na umikanju Kuropatkin najmanj petkrat v nevarnosti, da ga obkoli in ujame japonska infanterija. Vsa njegova požrtvovalnost pa je bila brez uspeha.

Domače in razne novice.

Imenovanja v davčni službi. — Finančno ravnateljstvo v Trstu imenovalo je za davkarje davčna kontrolorja gg. Ivana Velcich in Antona Furlani ter davčne oficijale gg. Leopolda Conig, Henrika Ramot in Karola Godina; Za davčne kontrolorje davčne pristave gg. Hermana Semeliker, Antona Samiz, Josipa Mrach in Rudolfa Pretnar; za davčne oficijale davčna kontrolorja gg. Kandida pl. Zucco in Rudolfa Zuna ter davčna pristava Ivana Trombetta in Hermana Budau.

Značilno imenovanje. — Predsedništvo tržaškega višjega sodišča je imenovalo predstojnika pisarne trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu, g. Josipa Rosmana, za knjigovodjo na tuk. zemljičnem uradu.

Kakor se nam pripoveduje, novi knjigovodja ni več slovenskega jezika, katerega se poslužuje pri tuk. zemljičnem uradu velika večina strank iz mesta in iz okolice, ki je popolnoma slovenska. Kakor so svoječasno pisali tuk. italijanski listi, je izbrbljal neki sodni uradnik tuk. okrožnega sodišča, da je isto sestavilo terno, v katerem so se nahajali trije slovenski prosilci.

Tuk. okrožno sodišče pa je sestavilo tak terno ter predlagalo omenjene

tri gospode zaradi tega, ker so bili najboljše kvalificirani in ker so bili večji deželni jeziki, kakor se je to zahtevalo v razpisu omenjene službe. Vsled tega nastal je po italijanskih listih strašen hrup, in pisma in brzojavke so se menjavale med tuk. Italijani in njih poslanci na Dunaju. In kakor se vidi, ne zastoj. Dosegli so namreč to, kar so hoteli, dosegli so, da ni bil imenovan za knjigovodjo Slovenec, ampak da je dobil mesto Italijan.

Proti temu, da je imenovan Italijan za knjigovodjo, bi mi ne imeli ničesar ugovarjati, ako bi bil ta Italijan za to mesto sposoben in ako bi bil več slovenskega jezika, kakor se je to zahtevalo v uradnem razpisu službe. Ali ker novo imenovani knjigovodja teh lastnosti nima, potem moramo najodločnejše protestirati proti taki brezobzirnosti in samovolji ter hudi krivici, ki se je s tem imenovanjem zgodila goriskim Slovincem. Ali je morebiti to tista nepristranost, tista pravicoljubnost, s katero se baha novi min. predsednik baron Gautsch pri vsaki priliki, ko zine kako besedo v posl. zbornici?!

Smrtna kosa. — Umrli je v soboto v Gorici v 78. letu svoje dobe g. Ivan Tominc, c. kr. okrajni sodnik v pokoj.

Poveljnikom orožništva v Gorici je imenovan orožniški poročnik F. Eichinger.

Občni zbor „Goriške zveze gospodarskih zadrug in društev“ v Gorici, ki se je vršil dne 16. t. m., je bil jako dobro obiskan. Zastopane so bile skoraj vse začlanjene zadruge. Od 94 k glasovanju opravičenih glasov, je bilo navzočnih 74. Po kratkem nagovoru predsednika, dr. Antona Gregorčiča, ki je imenoval za zapisnikarja J. Rejca, za skrutinatorja pa I. Franke in Peter Šorli, so se prečitala poročila načelstva in nadzorstva. Obe poročili je občni zbor brez ugovora sprejel. Iz njih izhaja, da je pristopilo že precejšnje število goriskih zadrug k zvezi, da je dosegla zveza pregledovalno pravico in dobila od vlade podporo v znesku 6000 K za ustanovne upravne stroške. Sklepni račun za l. 1904 se je prečital in soglasno potrdil. Občni zbor je sklenil dobiček prve osem mesečne upravne dobe nakazati rezervnemu zakladu v celotnem znesku, zato pa opustiti pobiranje letnega upravnega prispevka za l. 1904. Odmerjanje upravnega prispevka zadrugam, ki niso posojilnice, za l. 1905, se prepusti novemu načelstvu.

Na predlog načelstva „Goriške zveze“ sklene se, da pristopi zveza v smislu svojih pravil k višji organizaciji, in sicer k „Splošni zvezi avstrijskih gospodarskih zadrug“ na Dunaju. Utemeljevala sta predlog načelstva zvezini predsednik, dr. Gregorčič, in njegov namestnik, dr. Pavletič, v smislu dejstev in načel, izraženih v posebnih člankih v današnji in prihodnji „Gorici“.

Izvoljeni so bili v načelstvo in nadzorstvo, na predlog zborovalca J. Koseca-pozvklju, vsi prejšnji odborniki, in sicer v načelstvo: dr. Anton Gregorčič, dr. Fran Pavletič, Ivan Berbuč, Josip Pavletič, Ivan Rojec, Ferdinand Siligoi, Josip Vidmar; v nadzorstvo pa: Anton Berlot, dr. Anton Brečelj, Anton Klančič, Ludovik Kumar in dr. Andrej Pavlica.

Podrobnejše poročilo o tem prvem rednem občnem zboru izda „Goriška zveza“ v svojem letopisu.

Popravek. —

„Slavno uredništvo!“

Sklenjé se na § 19. tisk. zak. prosim, da sprejmete na sestavek v „domačih in raznih novicah“ v listu z dne 11. marca 1905 pod naslovom „Dr. Treo in glasovanje o novem občinskem redu“ na istem mestu sledeči popravek:

Ni res, da sem se jaz na povelje „Kramarjevega Drejca“ podal na shod v Sežano, da bi tam branil sebe in svojega tovariša-poslanca Štreklja. Neresnično je tudi, da me je o tem učil „Kramarjev Drejce“. Ni res, da mi je ta rekel iti na shod v Sežano in na njem obsojati občinski red ter zavračati vso krivdo gledé njegovega sprejetja v deželnem zboru na „klerikalce“ ter na njih vodjo dr. Gregorčiča. Res je marveč, da sem sklical shod v Sežani dne 23. prosinca 1905 izključno le vsled poziva več županov in volilnih mož iz Krasa, ki so želeli pojasniti, ter jaz tozadevno s „Kramarjevim Drejcem“ nisem stopil v najmanjši meri v dotiko.

V sestavku se trdi, da jaz nisem nikakor zanikal, da sem glasoval za en bloc sprejetje novega občinskega reda, ker sem v svojem poročilu rekel: „Deželni glavar je pustil mirno en bloc osedeti vse slovenske poslance“, in se trdi, da sem hotel farbat s tem kraške župane, češ, vsi slovenski poslanci gla-

sovali so za en bloc sprejetje novega občinskega reda. Temu nasproti popravljam sklicujo se na besedilo dotičnega poročila, da zgoraj navedene besede ne merijo na končno glasovanje o občinskem redu, temveč očitno na to, da so vsi slovenski poslanci obsedeli na predlog conte Panigai-a, da naj se o občinskem redu en bloc, to je brez čitanja in razprave o posameznih §§ razpravlja. Dotični del mojega poročila se obrača torej v prvi vrsti proti temu, da se nihče slovenskih poslancev ni uprl proti razpravljanju občinskega reda en bloc, ne pa proti končnemu glasovanju. Ne odgovarja resnici, da sem jaz na „poslano“ g. Klančiča trdil v „Soči“, da sem obsedel, ko se je glasovalo za novi občinski red, v sobotni številki „Soče“ pa da na ves glas trdim, da sem prvi pri glasovanju vstal, a ne obsedel. Popravljam marveč, da je prišel dotični dostavek k izjavi g. Klančiča v „Sočo“ brez vsakršnega vplivanja in sodelovanja z moje strani.

Ni res, da sem nameraval osmešiti g. Klančiča, marveč je res, da sem se držal tozadevno le stvarnih dogodkov, izjave g. Klančiča same in uradnega stenografičnega zapisnika.

V Gorici, dne 13. sušca 1905.

Dr. Treo,
deželni poslanec.

Dostavek uredništva: Kakor vidite, cenjeni čitalji, je dr. Treo neizrečeno priden v popravljanju na podlagi § 19. tisk. zakona. Povemo pa dr. Treotu, da njegovi „ni res“ prav nič ne omajajo našega prepričanja, katero smo izrazili v sestavku, na kateri se nanaša njegovo popravljanje. Za tako prepričanje pa imamo tudi svoje razloge. Dr. Treo trdi, da ni res, da bi ga bil v Sežano poslal Kramarjev Dreje, kakor da tudi ni res, da bi ga bil podučil, kako in kaj naj govori v Sežani. Komu bo dr. Treo to pravil, ko se ni upal popraviti naše trditve, nahajajoče se v istem sestavku, češ, da je Kramarjev Dreje njegov gospodar, kateremu mora biti on podložen in ne more torej kot tak storiti ni jednega koraka brez gospodarjevega dovoljenja. Istotako prazen je tudi njegov „ni res“, da ni hotel v Sežani zbranih županov in podžupanov farbat, ter jim navesti neresnico, da so vsi slovenski poslanci glasovali za novi občinski red, ko jim je rekel: „Deželni glavar je pustil mirno en bloc obsedeti vse slovenske poslance“. Da, da, nič drugega ni hotel dr. Treo, nego farbat, kajti drugače govoril bi na shodu vse bolj jasno. Način, na kateri se hoče izvit iz zagate, v katero smo ga spravili, je naravnost smešen. Popolnoma otročja pa je trditev dr. Treota, da bi bila „Soča“ brez njegovega vedenja ter tako rekoč proti njegovi volji kaj pisala ter dostavljala k znani izjavi g. Klančiča glede njegovega glasovanja. Če bi bilo mogoče govoriti z dr. Treotom pametno besedo, potem rekli bi mu to-le: Vsa ta pravda med njim in med nami bila bi popolnoma izostala, ako bi bil on doma ostal ter pustil kraške župane, da sami sklepajo protest proti novemu občinskemu redu, kakor so to storili župani na shodu pri Rebku na Gorici, kjer se niso zadirali ne v tega ne v onega poslance, ampak so nastopili jedino le proti novemu občinskemu redu, naj je pa zanj glasoval katerikoli poslanec. Ker je pa dr. Treo nastopil drugo pot in je na nelep način hotel zavračati svojo in svojih somišljenikov krivdo na druge ljudi, velevala nam je naša častniarska dolžnost, da smo ga prijeli za ušesi. Dr. Treo je torej našel, kar je iskal in nič drugega.

Vojaški nabor. — V soboto predstavilo se je naborni komisiji 180 mladeničev, in sicer iz občin: Miren, Vogrsko, Sovodnje in Kojško. Potrjenih je bilo 44 mladeničev.

Včeraj se je predstavilo naborni komisiji 146 mladeničev iz občin: St. Andrež, Bilje, Prvačine, Dornberg, Čepovan in Tribuša. Potrjenih je bilo 52.

Tujcev je pristopilo k novačenju 19 in je bil potrjen jeden sam.

Aretirali so v soboto zvečer nekega Josipa Vogriča, ki je s silo odprl v krčmi Franceta Winklerja na Grčini omaro, v kateri se je nahajal tobak in denar. Vogrič se je ustavljal aretiranju in se je vsled tega zbralo okolo njega vse polno ljudi. Aretirali so tudi Antona Staniča in Antona Perkota, ker sta se umešavala pri aretiranju ter nekako vspodbujala Vogriča, naj se ne udá redarju. Vogrič je tako razsajal, da su morali zvezati roke in noge. Množica, ki je spremljala do policije aretiranca, bila je na njegovi strani ter je psovala na razne načine proti redarjem. Ako je res, da je Vogrič s silo odprl omaro, v kateri se je nahajal tobak in denar, kar bo seveda sodnijska preiskava do-

gnala, potem je res značilno za današnji duh časa, da je množica, ki na strani krivec in proti redarjem, ki vrše težavno in nevarno službo.

Najdeni trupli. — V reki Birs (Versa) pri Rušici našli so truplo 50-letnega Antona Debenjaka iz Spese. V isti reki našli so truplo nekega človeka iz Vipolže, ki je imel bolezen sv. Valentina.

„Sadjarsko društvo v Tolminu“ razdelilo bođe mej svoje člane močna, cepljena jabolčna drevesa v nedeljo 26. marca ob 3. uri popoldan. Vsak član, ki je letnino 1 K plačal, dobi 5 močnih, žlahtnih jabolčnih dreves. Ako bi drevesa članom preostajala, prodajo se ista članom po 30 vin. komad, nečlanom pa po 40 vin. Žlahtne cepiče dobi vsakdo brezplačno. Društveni poverjeniki so naprošeni potirjati pri članih letnino, izdati jim pobotnice, skaterimi se člani izkažejo pri razdelitvi, na kar dobe omejenjena drevesa. — Sadjerejci, pridite po močna in žlahtna drevesa. Sadite jih pridno po naukih društvenega tajnika sebi in potomcem v korist in ponos. Precepljajte slaba in rodovitna drevesa. Železnica, kupčija in denar je tu. Poleg koristi bodo sadovna drevesa še v poznih letih živi spominki pridnih vaših rok.

Tolmin, 18. marca 1905.

Odbor.

Izgubljena ura. — V nedeljo je zgubila neka oseba žensko srebrno uro na potu od glavne pošte pa do cerkve novega sv. Antona. Kdor bi jo bil našel, naj jo prinese v našo tiskarno.

V Sv. Križu na Vipavskem. — (Zahvala). Dan 13. marca t. l. ostane podpisancu in njegovi družini v nepozabnem spominu. Zemeljske ostanke ljubljene soproge, oziroma matere Marije Medvešček smo izročili materi zemlji. Pri tej priliki je pokazala občina toliko sočutja do žalujočih ostalih in toliko poslednjo čast pokojnici, da je daleč presežilo vsako pričakovanje. Pogreba se je udeležilo toliko občinstva, da je izgledal Sv. Križ, kakor bi bil praznik, a ne deževen delavnik. Poleg župana g. Jož. Vovka, gg. podžupanov in starešini je bila šolska mladina z domačimi gg. učiteljicami. Meščanska straža v uniformi je počastila pogreb s pol stotnije z blag. g. stotnikom Rudolfom Hrabalom z blag. gospo soprogo in petimi gg. častniki na čelu. Rakev so nosili štirje stražniki. Krasne vence so darovali: gg. častniki meščanske straže, g. tast Franc Drašček, in g. svakinja Katarina Knes. Odlikovali so se z obilno udeležbo od blizu in daleč gg. tovariši učitelji — nekateri z gg. soprogrami — in gospice tovarišice učiteljice, na čelu jim blag. g. Franc Finšger, c. kr. okr. šol. nadzornik. Sprevod, kakoršnega vidi Sv. Križ zelo redkoma, je vodil preč. g. župnik z dvema preč. g. oo. kapucinoma. Cerkveni pevci so glnljivo peli žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču.

Mesto venca so vložili gg. tovariši in tovarišice svoto 100 K, ki so jo izročili nesrečni rodbini; g. G. Likar, trgovec v Gorici, je poslal mesto venca 20 K; samostan oo. kapucinov je posodil lepe cvetice in zelenje, s katerim se je okrasil mrtvaški oder; družina g. veleposesnika Tom. Mrevljeta je pokazala svojo znano gostoljubnost na razne načine; občanarji so izkazali ustmeno sožalje, a od drugih strani sem prejel mnogo pismenih izrazov sočutja in sožalja. Blag. g. dr. Hugo Fink, zdravnik v Ajdovščini, storil je vse mogoče, da bi odvrnil morilko sušico in ohranil dragoceno življenje pokojnici skozi tri leta. Dokler je mogla, hodila je k njemu; od novega leta pa ko je nastopila kruta zima ter vrgla po influenci pokojnico na posteljo, obiskal jo je na domu po dvakrat na teden in vse to iz človekoljubja. Ne morem najti izrazov, s katerimi bi se dostojno zahvalil vsem imenovanim in neimenovanim blagim človekoljubom, ki so mi pomagali prenašati gorje. V svojem in v imenu svojih otrok in sorodnikov kličem z dna srca: Bog Vam poplačaj stotero!

Péter Medvešček,
nadučitelj.

Vojaške bolnice in občine. — Upravno sodišče je 17. t. m. razpravljalo o pritožbi občine Rzeszow, ki je morala zgraditi na svoje stroške vojaško bolnišnico, ker je to zahtevala vojaška oblast. Sodišče je razsodilo, da občine niso dolžne graditi vojaških bolnišnic.

Razmere na mariborski gimnaziji. — Pod tem naslovom piše „Domovina“: Uprav barbarske razmere vladajo na gimnaziji v Mariboru, kjer so profesorji, če mogoče, še nestrpnejši zagrizenci kakor v Celju. Gotovo so to nezdružive razmere, če sred šolskega leta izstopajo dijaki, seveda večinoma Slovenci, tru-

moma iz zavoda. Mi seveda daleko nečemo dijakom dajati nikake potuše, a dolžnost slovenskega časopisja je, da iznese v javnost, korupirane razmere, ki vladajo na učnih zavodih, kjer se vzgaja slovenska mladina. Z vsó odločnostjo smo zoper to, da bi profesorji iz nemškega šovinizma zatirali naše dijake. To so gnile razmere, in če se ne predrugačijo, je dolžnost deželnega šolskega sveta, da jih preišče in ozdravi.

Kaznovani zagrebški hrvatski gimnazijci. — Na zagrebški gimnaziji so izključili 7, in 6 dijakov kaznovali s 16urnem karcerjem. Kaznovani dijaki so svoj čas vrgli iz razreda dr. Schegdela, ki je žalil njihov narodnostni hrvatski ponos.

Odložil je državnozborski mandat poslanec Basevi, katerega je izvolila trgovska zbornica v Trstu svojim poslaneom.

Dunajska občina proti zvišanju premogovih cen. — Dunajski mestni svet je predložil dunajskemu občinskemu svetu z ozirom na draginjo premoga sledečo resolucijo na vlado: 1. Dunaj naj se oskrbi z domačim premogom; 2. znižajo naj se železnični tarifi za premog na vseh progah, ki vodijo na Dunaj; 3. potom zakonodaje naj se onemogočijo karteli; 4. poddržujejo naj se rudniki za premog, da se tako prepreči roparsko izkoriščevanje kupujočega občinstva po velikih kapitalistih.

Pravda Ornič contra Tavčar — pred ljubljanskimi porotniki. — Delegacija mariborskega porotnega sodišča je od najvišjega sodišča razveljavljena in pridejo torej dr. Tavčar, dr. Brumen in J. Križman, urednik „Slov. Štajerca“, pred ljubljansko porotno sodišče.

Vojaška ojačenja v Dalmaciji. — V luki Kotor bodo število vojaštva na vseh stališčih in utrdbah pomnožili. Občine so že dobile povelje, naj skrbijo za stanovanja vojakom.

Velika tovarna vina. — Na Dunaju so te dni na javni dražbi prodali 117.190 litrov ponarejenega vina. Izdevaloval je vino v svoji tovarni gostilničar in hišni posestnik Anger. Lani so mestni tržni komisarji zasledili to tovarno in vso zalogo zaplenili. Anger je zelo bogat človek ter se je bavil s ponarejanjem vina na debelo. On in njegov sin sta bila obsojena na visoko globo in večmesečni zapor. Zaplenjeno vino se sme porabiti le v tehnične namene.

Srbski narodni dobrotnik. — V B. Kikindi (Ogrsko) je umrl stari srbski odvetnik Čoka Radak, ki si je s častnim trudom, razumnim delom in ve-

Ženska podružnica pomožnega društva rdečega križa v Tolminu.

Računski sklep

o izidu plesnega venčka, kateri se je vršil dne 4. marca t. l. v korist podružnice v Tolminu.

Št.	Prejem	Znesek		Št.	Izdatek	Znesek	
		K	v			K	v
1.	Darovi, predplačila in preplačila	1097	—	1.	Godba	139	60
2.	dohodki pri večerni blagajni	316	20	2.	plesni red za dame . . .	77	85
3.	dohodki pri prodaji cvetlic za kotiljon . . .	109	—	3.	rokodelska dela	90	90
				4.	postrežba	76	—
				5.	kotiljon cveticami vred	120	75
				6.	papir, zavitki, tiskovine	64	—
				7.	prevoznje in poština . . .	26	43
	skupaj	1522	20		skupaj	595	53

Ako se odbijejo izdatki od prejemkov, ostane torej čistega doneska 926 K 67 vin.

V Tolminu, 17. marca 1905.

Olga Deutschmann, m. p.,
predsednica.

Miroslava Maier, m. p.,
blagajnica.

Pregledano in potrjeno z opazko, da se popolnoma ujema z računskimi podatki.

V Tolminu, 19. marca 1905.

Inž. Ballif, m. p., Oskar Gabršček, m. p.,
računski pregledovalci.

Andrej Lasič, m. p.,

Vsled sklepa društvenega odbora z dne 17. t. m. se je vložilo od čistega dohodka 926 K 67 vin. znesek 900 K plodonosno pri tolminski hranilnici, kateri znesek se oskrbuje v smislu § 6, društvenih pravil kot posebna ustanova z namenom, da se uporabi v slučaju potrebe popolnoma in izključno za podpore družin k vojaški službi odhajajočih rezervnikov in brambovcev tolminskega poltičnega okraja.

Med tem ko podpisani društveni odbor obvešča o tem blagodušne darovalce in cenjene društvene ude — izpolnjuje prijetno dolžnost izrekati vsem, ki so z darili, s preplačili, z udeležitvijo pri veselici ali na kakor si bodi drugi način pripomogli, da se je priredba posrečila — svojo najglobočjo in najtoplejšo zahvalo.

Društveni odbor: Olga Deutschmann, predsednica; Leopoldina Gabršček, podpredsednica; Justina Eržen, tajnica; Miroslava Maier, blagajnica; Mina Kastner; Olga Peter; Alojzija Kleinwächter.

liko štedljivostjo nabral lepo premoženje, toda ne zase, temuč za svoj zatirani srbski narod. Oporočno je namreč zapustil 40.000 kron domači srbski pravoslavni cerkveni občini, da zgradi poslopje za srbsko žensko učiteljsko, ki se naj premesti iz Sombora v Kikindo. Nadalje pa je zapustil nad 200.000 K srbskemu narodu za književne, kulturne, dobrodelne in obče koristne naprave.

Fran Košut oboel. — Iz Budimpešte poročajo, da je Fran Košut nevarno oboel.

Razpelo v vseučiliščnih učnih dvoranah v Budimpešti. — V soboto so katoliški vseučiliščniki izročili rektorju univerze zahtevo s podpisi 1100 vseučiliščnikov, naj se zopet obesijo v učne dvorane križi.

Češko tehniko v Brnu bodo pričeli graditi spomladi leta 1906.

Nad sto let stari vlomilec zaprt. — Zagrebška policija je due 17. marca zaprla nad 100 let starega vlomilca Ivana Palacaka. Stari hudočelec je preživel nad 50 let v lepoglavskih zaporih.

Loterijske številke.

18. marca.

Trst 85 34 3 87 54
Linc 82 50 60 10 51

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vsdignene obrestipripri-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila
udom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravljeni
po 2 K. Otvorja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.

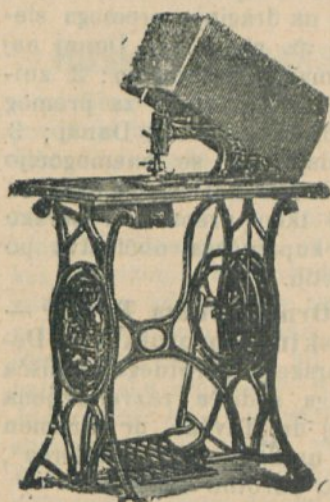
Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

MÈD
zajamčeno-pristen

se prodaja na drobno v svečarni
J. KOPAC
Gorica, ulica Sv. Antona št. 7
po sledečih cenah:
Med izpihani pomladanski beli kg K 1:20
„ jesenski „ „ 1:20
„ v satju „ „ 1:—
„ cejen „ „ 1:—
„ za pitanje čebel „ „ 1:20
Na debelo po znanih cenah.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu.

A. Znideršič
župnik v Št. Jer-
neju na Kranj-
skem, pričuje, da
je slabo in malo-
krynim z najbolj-
šim uspehom pri-
poročal
železnato vino
G. Piccolija, dvornega za-
ložnika Nj. Svetosti in le-
karja v Ljubljani.
Pollitrska stekl. velja 2 K in se
vnanja naročila točno izvršujejo.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Samo enkrat

naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri trdk

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega,
lepšega in kakovosti primerno cenega blaga,
kakor se tu dobi.

Došle so uže zadnje novosti modnega
blaga za

jesensko in zimsko sezono
v nedosegljivi izberi

kakor: krasni okraski za obleke najnovejše
mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile,
pasovi itd. Raznovrstno belo in Jaeger-perilo,
rokavice usnjate in cvrtnate, nogavice, krasne
ovratnice, hlačniki, žepne rute, solčniki, dež-
niki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd.
Zaloga je preskrbljena z vsemi potrebščinami
za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvrtn,
svile, fodre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno
blago za vezenje itd.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga
pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prizna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije vsi-
dih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva
Auerjevih dedičev
v Ljubljani,
in plajnskega piva „pra-
zdnoj“ iz sloveče češke „Me-
ščanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg. naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Ferratin in
Ferratose
(tekoči Ferratin)
najboljše krepičilo
pri
malokrvnosti
in bledici,

od zdravnikov najop-
teje priporočeno. Fer-
ratin je v zvezi z be-
lijakom, sestavljen ze-
leznat hranilni preparat.
Povečuje tok in
sboljšuje prebavo.
Nenavadni uspehi
dobi se v lekarnah
C. F. Behringer
und Söhne
Mannheim - Waldhof.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
 - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisiljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
 - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Zastopnik za pokneženo grofijo goriško-gradiščansko je vodja „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zava-
rovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

*Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje
pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo
zavarovalnico.*

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti
proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem
popolno varnost.

Svoji k svojim!